

Vesterager. Han er saa forfærdelig blodtørstig, naar han kommer op her: de gamle skal ikke kunne leve! Nu er Massebord jo ikke tilladt, de skal altsaa heller ikke slaas ihjel. Han har da kun et eneste at gøre, og det er at vise dem over paa det offentlige Fattigvæsen. Det er de Konservatives Indsats i Dag overfor de gamle: Gaa over paa det offentlige Fattigvæsen, hvad skal I ogsaa bruge Valgret til?

Til det ærede Medlem Hr. Hedegaard vil jeg sige følgende: Hvad er Agitations-tale? Det er naturligvis at oplyse Folk om de Dumheder, som de andre Partier begaar, det virker saa agitatorisk ude i Landet. Det er det, vi har gjort. Efter at man ikke har kunnet faa det ærede Medlem til at forstaa Tallene og disses Betydning, maa vi oplyse Folk ud over Landet om, at saaledes og saaledes ligger Forholdet, saaledes er Venstres Gerning, og denne Oplysning virker agitatorisk.

Det ærede Medlem siger, at den Stilling, han har taget, vil give Genklang i Tusinder af Hjem. Det er rigtigt, jeg kan endogsaa sige i 40 Tusinde, men heller ikke i flere, og 40 Tusinde Hjem er jo ikke ret mange af den samlede danske Befolkning og den samlede danske Vælgerskare. Det ærede Medlem kan være overbevist om, at nogen Genklang ud over hos de 40 000, som nu en Gang ejer Formuen herhjemme, vil hans Tale ikke give.

Jeg vilde ikke fornærme det ærede Medlem ved at kalde ham konservativ, konservativ er dog ikke noget Skældsord, et Ord som konservativ kan man udmærket godt benytte. Men jeg brugte Udtalelsen i den Forbindelse, at de to Partier er saa ensartede i deres Gerning, at det er vanskeligt at skelne imellem dem, og paa den modsatte Side i Salen sidder jo frisindede Partier. Paa anden Maade har jeg ikke brugt Udtrykket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedegaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedegaard: Jeg kan kun sige til det ærede Medlem Hr. Lundberg, at naar han har lovet sig væk paa en saadan Maade, at han har ment at kunne forpligte Venstre, er der ikke andet for ham at gøre end at holde et nyt Møde og oplyse om det rigtige.

Til det ærede Medlem Hr. Holdgaard, som stadig indtager det Standpunkt, at jeg skulde have udtalt mig, som om det betød lige meget, maa jeg sige, at jeg ikke rigtig forstaar det. Jeg har sammen med

alle andre af alle Partier, som det ogsaa blev sagt i Herning, betragtet Jens Holdgaard som en hæderlig Mand og ogsaa som en Mand, der kunde forstaa — man kan jo ikke sige andet end, at han er et lyst Hovede. Jeg synes derfor, han maatte kunne forstaa Talen, som den er holdt: at der er en forholdsvis Nedgang i Forhold til Indtægten, og at den er forholdsvis større, hvor Indtægten er større, og mindre ude, hvor de lever af Aldersrente. Det er det, der skal forstaaes ved Talen, og saaledes har jeg talt.

Til den højtærede Minister vil jeg gerne gøre en Bemærkning. Naar han fremdeles taler om, at der er i Hundredevis, der sulter, saa er det i Virkeligheden et, synes jeg, for haardt Angreb paa Kommunalbestyrelserne. Jeg ser nok, at den højtærede Minister studser paa en saadan Maade, at han antyder, at det skulde være en mærkelig Udtalelse af mig. Det er det ikke. Den højtærede Minister ved lige saa vel som alle andre, at der i Loven er en § 5, efter hvilken en Kommunalbestyrelse kan komme de Mennesker, som intet har udover Aldersrenten og ikke kan erhverve noget, til Hjælp. Jeg tror ogsaa, at vi begge ved, at det sker. Jeg tror, at Kommunalbestyrelserne sørger for, at ingen ude i Landet af de aldersrentenydende lider Nød paa den Maade, som det her er omtalt det skulde ske.

Vi maa fremdeles, inden vi kan anbefale at gaa med til et Lovforslag som dette, efterlyse Oplysninger — hvoraf der endnu ingen findes — om, at Pristaldet ikke fuldkommen dækker ogsaa den Nedgang, som der her er. De 4½ Mill. Kr. kender jeg meget vel. Vi har ikke talt ud fra nogen anden Forudsætning.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Ministeren taler stadig om det kommunale Selvstyre, altsaa paa et Tidspunkt, da man har Brug for det, ellers er der ikke meget Selvstyre i Kommunerne. Her vil det altsaa være muligt formelt at fastholde det. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Hedegaard i, at naar man vedtager en Lov her, er det naturligvis for at lægge Pres paa Kommunalbestyrelserne.

Ministerens Beskyldning mod mig, at jeg skulde have henvist Aldersrentenyderne til Fattighjælp, og at det var den eneste Indsats fra de Konservative, vil jeg tilbage-